

· Έτσι «φουντάραμε» το Φετίχ – Μπουλέϊτ

Σαν σήμερα 18 Οκτωβρίου 1912 ο Νικόλαος Βότσης κυβερνήτης του Τορπιλοβόλου 11 με πλοηγούς τους Λιτοχωρίτες Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό εισήλθαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τορπιλίσαν το Τουρκικό θωρηκτό Φετχί Μπουλέντ.

Μια συγκλονιστική αφήγησι τοῦ Λιτοχωρίτου καπετάν Νικόλα Βλαχόπουλου το 1968, από την Ναυτική εποποίεα του 1912 στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης. Ήρωισμός και αυταπάρνησις πού υπήρξε η απαρχή τῆς απελευθέρωσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Βορρᾶ.

· Ήταν αρχές τοῦ Οκτώβρη τοῦ 1912 μέ την έναρξι τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, όταν ο κυβερνήτης τοῦ μικροῦ ιστιοφόρου Νικόλαος Βλαχόπουλος βρέθηκε αποκλεισμένος με πολλά άλλα ιστιοφόρα και εμπορικά στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης. Τα πληρώματα τῶν αργούντων σκαφῶν περιεφέροντο στήν πόλι χωρίς εργασία. Λίγο πιο μπροστά και προτού ο Ελληνικός Στόλος αποκλείστη το λιμάνι, μετέφερε άμμο και χαλίκι για λογαριασμό τῆς Οθωμανικής Αὐτοκρατορίας ο καπετάν Νικόλας, τώρα όμως προσέδεσε κι αύτός το καΐκι του στο μῶλο και περίμενε.

· Άς αφήσουμε δύμας τὸν ίδιο να μᾶς αφηγηθῇ το μεγάλο κατόρθωμα του πλοιάρχου Βότση, που συνεκλόνισε την εποχή εκείνη όλη την Ευρώπη με την τόλμη του κι έβαλε σε ανυσηχίες την τότε τουρκική στρατιωτική διοίκηση τῆς Θεσσαλονίκης για την έκβασι τῶν επιχειρήσεων στη Μακεδονία.

«Η απόφασίς μου να επανέλθω στην γενέτειρά μου που εἶχε ελευθερωθῆ προσφάτως από τὰ Ελληνικά στρατεύματα διά μέσου τοῦ ναυλοχοῦντος στο λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης Τουρκικοῦ στόλου, επιδοκιμάσθηκε και από άλλους συμπατριώτας μου και με παρώτρυναν να την επιχειρήσω, με παρακάλεσαν δε να παραλάβω στο σκάφος μου κι αύτούς διά το Λιτόχωρο.

Πράγματι παρέλαβα καμμιά έικοσαριά από δαύτους, και μέσα στο σκοτάδι τῆς νύκτας διωλίσθησα αριστοτεχνικά κάτω από τις μπούκες τῶν επακτίων πυροβόλων, ανοίχθηκα στο πέλαγος, που ήλεγχε ο Ελληνικός Στόλος.

Κάποια στιγμή αντελήφθην να πλησιάζῃ το μικρό μου καΐκι μία τορπιλλάκατος. Ήταν του πλοιάρχου Βότση.

Την εποχή εκείνη τὰ Ελληνικά στρατεύματα μετά την μάχη τῶν Γιαννιτσῶν, υπὸ την αρχιστρατηγίαν τοῦ Στρατηλάτη Διαδόχου Κωνσταντίνου προήλασαν και στρατοπέδευσαν ἐις το Τόψιν 25 χιλιόμετρα βορείως τῆς Θεσσαλονίκης με αντικειμενικό σκοπό την κατάληψιν της. Άπο την άλλη πλευρά οι Τούρκοι για να αναχαιτίσουν την ελληνική προέλασι μετέφεραν πυροβόλα μεγάλου βεληνεκοῦς, από τα πυροβολεῖα τοῦ Καρά –Μπουρνοῦ, στο ναυλοχοῦν στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης τουρκικό θωρηκτό Φετίχ – Μπουλέϊτ για να

κτυπήσουν τα προελαύνοντα Ελληνικά στρατεύματα από την θάλασσα.

Λόγω τῶν εργασιῶν μου στο λιμάνι, ἐγνώριζα λεπτομερῶς κάθε σημεῖο του: τα ἐπάκτεια παράλια τους υφάλους, τα ἀβαθῆ ὑδάτα, τα ναρκοπέδια, την διάταξι τῶν ναυλοχούντων τουρκικῶν σκαφῶν και κυρίως ἐγνώριζα την ἀκριβῆ θέσιν τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος.

Ἐνθουσιασμένος από τὰς πληροφορίας μου ο πλοιάρχος, και ἐκτιμήσας τα εθνικά μου ἀισθήματα και τὸν ἀκραιφνῆ μου πατριωτισμόν μου, με ἐνηγκαλίσθη και εἶπε ὅτι τελῶ ἐν ἐπιστρατεύσει για νὰ τὸν βοηθήσω στο μεγάλο του ἔγχειρμα.

Ἀνεπτύχθησαν λεπτομέρειαι σὲ σύσκεψι πού ἐλαβα μέρος πάνω στὴν «Σφακτηρία» και συνεφωνήθη νὰ ἐλθῃ να με παραλάβῃ μετά τριήμερο ἀπό τον μικρὸ ὄρμο τοῦ Λιτοχώρου και να με δοθῇ συγχρόνως καιρός να στρατολογήσω και μερικούς ἐμπιστούς συνεργάτας συγχωριανούς μου.

Πράγματι μετά τρεῖς ημέρας προσῆλθα στο καθωρισθέν σημεῖο κι ἔχων ὡς βοηθό τον συγχωριανό μου Μιχάλη Κωφοῦ, θεός – συχωρέστον, ἐπήγαμε και ἐτέθημεν στις διαταγές του Ναυάρχου.

Ὀταν φθάσαμε εἰς τὸν ναυλοχοῦντα προ του λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης Ελληνικὸν στόλον ἀνήλθαμε στὴν «Σφακτηρία» και ἐπηκολούθησε σύσκεψις ἐις την οποίαν ἀναπτύχθη και πάλιν το σχέδιον δράσεως γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ μεγαλεπιβόλου σχεδίου του Βότση.

Σε μένα ἀνετέθη ἡ πλοϊγία τῆς τορπιλάκατου ἐπὶ τῆς οποίας ἐπέβαινε ο Ναύαρχος Βότσης. Μοῦ ἐδόθη δὲ ὡς βοηθός ο Μιχ. Κωφοῦ και μὲ εὐψυχία και δεξιοτεχνία ὠδήγησα τὴν τορπιλλάκατο διὰ μέσου τοῦ ναρκοπεδίου ἐις απόστασιν βολῆς, ἀπό τὴν τουρκικὴν Ναυαρχίδα.

- Άυτὴ εἶναι κύριε Ναύαρχε.
- Μήπως κάνεις λάθος καπετάν – Νικόλα ;
- Όχι κ. Ναύαρχε. Λέγω με απόλυτη πεποίθηση.

Και αμέσως ἐδωσε διαταγὴ και ἐρρίφθη ἡ πρώτη τορπίλλη, που πέτυχε το ἐχθρικὸ σκάφος στὴν μέση και προξένησε τεράστια ρωγμή. Μια δεύτερη πέτυχε παραπλεύρως κι ἐνῶ το πολεμικὸ ἐβυθίζετο μια τρίτη πέρασε πάνω από το κατάστρωμα για νὰ ἐκραγῇ στην προκυμαίᾳ με κρότο χιλίων κεραυνῶν, ἐνστείρασα τὸν πανικὸ στους κατοίκους.

Ἀκολούθως ἐπιωφελούμενοι τῆς συγχήσεως και τού γενικοῦ πανικοῦ τῶν Τούρκων και του συσκοτισμού που ἐπηκολούθησε, διωλίσθησαν διὰ μέσου τῶν ἐχθρικῶν σκαφῶν και ἀπό τους προβολεῖς τῶν ἐπακτίων του Καρά –Μπουρνοῦ και τέλος με διαφόρους ἐλιγμούς φθάσαμε εκτός βολῆς και ανοιχτήκαμε στο πέλαγος πού ἥλεγχε ο Ελληνικὸς Στόλος.

Αἱ συνθηματικαὶ βολαὶ που ἐρρίφθησαν από τὴν τορπιλλάκατο τοῦ Ναυάρχου Βότση, ἀνήγγειλαν στα Ελληνικὰ πληρώματα τὴν ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου και τὴν διάσωσή μας, προκάλεσε δὲ ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό στοὺς ναύτας και ἀξιωματικούς, που ἀρχισαν δαιμονιώδη καταιγισμό πυρός ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν ἐπακτείων πυροβολείων.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἐνθουσιώδης υποδοχὴ στὸν ναύαρχο Βότση, τὸν οποῖον ἀπεκαλούν «Νέο Κανάρη» και με τὴν ακολουθίαν του και υπό καταιγιστικὰ πυρά ἐναντίον του τουρκικοῦ στόλου».

Άυτὰ μὲ ἀφηγήθη ο 85τούτης καπετάν – Νικόλας ποῦ ζῇ ἀποτραβηγμένος, ἀλλὰ και δοξασμένος ἀνάμεσα σὲ ἐγκόνια και τρισέγγονα στο Λιτόχωρο.

Σ”όλη τη διάρκεια τῆς ἀφηγήσεώς του τα μάτια του υγρά, ἔιχαν μια λάμψη ἀπόκοσμη σαν να ζοῦσε τὶς ηρωικές στιγμές στην σκοτεινή ἐκείνη νύκτα τοῦ Οκτώβρη πού ἀνατίναξαν την Τουρκικὴ Ναυαρχίδα.

Έτσι φουντάραμε το ΦΕΤΧΙ - ΜΠΟΥΛΕΝΤ του Νικόλαου βλαχόπουλου

Συντάχθηκε από τον/την mouseio

